

متن پرسش

سلام علیکم: ۱. فرض کنیم که می دانیم که وقتی می رویم زیارت امام رضا (ع) در مسیر زیارت با دوستان غیبت می کنیم یا می رویم بسیج یا نماز جماعت دچار گناهی بشویم آیا از لحاظ عقلی درست است که حالا که دچار گناه می شویم آن اعمال (مثلا زیارت یا نماز جماعت) را ترک کنیم؟ و سوال مهمتر اینکه اگر صحیح این باشد که آن اعمال عبادی را ترک نکنیم. آیا این درست که ثواب زیارت یا راهپیمایی را داشته ایم و آن گناه هم عواقب خود را دارد بعبارتی آن گناهان باعث نمی شود کل ثواب زیارت از بین برود؟ یا چه بسا ثواب آن زیارت و یا نماز جماعت آنقدر بالاست که سبب مغفرت آن گناهان می شود؟ ۲. بعضی مواقع می دانیم اگر شب بیدار بمانیم و عبادت کنیم نماز صبح قضا می شود به فرض اینکه نماز صبح قضا شود ثواب آن اعمال (نماز شب و دعاها محفوظ است؟) با تشکر از حضرتعالی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنا بر این است که در مسیر عبادات الهی، شیطان وسوسه کند ولی ما عقب نشینی ننماییم و نهایتاً اگر گرفتار معصیت شدیم، توبه کنیم، نه آنکه عبادت را ترک نماییم. ولی در مورد قسمت آخر، موضوع فرق می کند. آری! اگر عبادات شبانه ما را از نماز به وقت صبحگاهان محروم کند، باید نماز صبح را دریافت. موفق باشید